Ngày Hùng đi, có đủ cả thân nhân và bạn bè đưa tiễn. Chỉ thiếu mình tôi. Anh Hùng ơi! Tôi biết là ngày anh đi, thế nào anh cũng mang theo bình rượu ghé thăm tôi nhưng không gặp. Thôi thì...hôm nay giữa cơn mưa chiều tháng Sáu. Xin cúi đầu thắp một nén nhang lòng để hẹn anh vào một dịp khác nhé, ngày đó cũng không lâu lắm đâu anh Hùng. Ngày đó chúng mình sẽ cùng nhau cạn một hồ trường để say...Say cho vũ trụ quay cuồng, cho đất trời nghiêng ngả, rồi chúng mình sẽ nằm gối đầu lên sao Ngưu sao Đẩu, kể chuyện tâm tình cho thỏa lòng tri kỷ nghe anh Hùng.

▪ **Trần Ngọc Nguyên Vũ**

(Những Điệp Khúc cho bản trường ca bất tận.)

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn:

KQ PHAN ĐÌNH HÙNG
Nguyên Đ/u, TPC PĐ 423/KĐ53CT

Đã thất lộc ngày 7 tháng 8 năm 2014
Tại Tempe, Arizona
Hưởng thọ 71 tuổi
Người bạn thân, thành thật chia buồn cùng bà Nguyễn-Phan-Kim và tang quyến.
Thành kính Phân Ưu
Nguyễn Tấn Minh

NHỮNG QUYẾT ĐỊNH ĐÚNG HAY SAI

Hung Phan

Để tưởng nhớ NT Phan Đình Hùng (HQPD)

*****

(Để tặng CT và các bạn của CT)

Trong bài viết này, tất cả những chi tiết, tên họ đều là thật.

Chắc chắn không thể so sánh đươc với "Triệt thoái Tây Nguyên", tuy nhiên mỗi cá nhân chúng ta trong cuộc chiến, đã có những quyết định quan trọng mà mức quan trọng đối với riêng ta có thể gọi là để đời. Chỉ riêng chưa đến 2 tháng cuối của cuộc chiến, tôi có đến 3 quyết đinh để đời, 2 lần, tôi biết chắc là đúng,

Ban Mê Thuột, ngày cuối cùng:

Chiều 9 tháng 3, 1975, Tr/t Giang, người đàn anh đã lâu lắm không gặp, trong cuộc họp ngắn ngủi ở phi trường Cù Hanh đã nhắn nhủ: "Anh ráng giúp chuyển hết trung đoàn BĐQ trong cầu không vận hôm nay"

- Vâng, thưa Tr/t, chúng tôi sẽ cố gắng hết mình.

Cố gắng hết mình!! Từ hơn 4 tháng nay, lúc nào chúng tôi cũng đã cố gắng hết mình, hôm nay 1 phi vụ chuyển quân, cũng nhẹ nhàng thôi, cầu không vận gồm 3 chiếc C130, sẽ chuyển hết Biệt Đông Quân từ Pleiku xuống tăng cường cho BMT. Ngay chuyến đầu tiên đáp xuống BMT, lúc đó đã hơn 4 giờ chiều, ống thuỷ điều của hệ thống thắng đã bị bể, chiếc C130 của tôi đã không còn thắng để tiếp tục đáp PLK hay BMT, liên lạc về TACC /TSN báo cáo tình trạng phi cơ và xin về TSN đáp, phi đạo dài 12000 feet, với C130, có thắng hay không, không là 1 vấn đề.

Không hiểu sao, lịnh từ TACC bắt tôi phải ở lại BMT chờ chuyến spare ra sửa,… tôi đã cố gắng thuyết phục, nào là khả năng của phi cơ, nào là kinh nghiệm của phi hành đoàn, nào là…và chắc chắn đã gần 5 giờ chiều, không thể có spare nào ra kịp, vân vân…cuối cùng 1 giọng rất là hách dịch, từ đầu TSN của 1 T/T tôi không nhớ tên: " …tôi T/T X. ra lịnh cho anh, phải ở lại BMT đợi spare ra sửa,..". Biết không thể thuyết phục hay "phải trái" gì nữa, tôi cũng nổi cáu trả lời: "OK, anh ghi vào sổ trực, tôi, Đ/u PĐH, lấy quyền TPC, nhận mọi trách nhiệm, đem tàu về TSN." và tôi đã an toàn đáp TSN để biết rằng, ngay tối đó, BMT đã thất thủ, để biết rằng, nếu tôi không bướng, chắc chắn cả PHĐ chúng tôi đã phải oan uổng "hy sinh".

Quyết định "ba gai" của tôi hôm đó là đúng!

TSN, ngày cuối cùng, 28 tháng 4, 1975

Trong suốt hơn tháng nay, chúng tôi đã điên đầu với những trọng trách, việc nước, việc nhà, nhất là 27 ngày trước, toàn bộ Cambodia đã nằm trong tay CS. Khmer rouge đã thật sự tắm máu, hình ảnh của 1 đám Miên cộng dơ cao dao, súng, đuổi tất cả dân, phải ra khỏi thành phố. Từ đài VOIR, BBC toàn là những tin tức bi thảm, câu nói: "không 1 ánh sáng, không 1 ngọn nến ở cuối đường hầm", thật sự bây giờ tôi mới thấm.